

Bærks, giv ikke bort, hvad der muligvis er nødvendigt for Opretholdelsen af Disciplinen, og som man, naar det een Gang er bortgivet, ikke er i Stand til at faae igen. Siden den Tid er der forløbet 5 Aar, og 5 Aars Erfaring kan dog ogsaa give nogen Indsigelse. Nu vil det ærede Medlem for Helsingør muligvis sige: Ja, for kort Tid siden hørte den ærede Minister mig oplæse af de Udvalget meddelte Udsigter over idømte Straffe i de fire Aar 1870—74, 1873 inklusive, deraf læste jeg op for den ærede Minister, hvorledes Antallet af Straffene var tiltaget samtidig med, at der ikke havde fundet en tilsvarende Forgælselse af Tjenestebagene Sted. Jeg skal indrømme, at disse Tal talte for, at Forseelsernes Antal var voget; men det er vanskeligt at have nogen bestemt Mening om, hvad Betydning man skal lægge deri, naar det ikke kan gøres til Gjenstand for Undersøgelse, af hvilken Art og Natur disse Forseelser have været. Det ærede Medlem omtalte, saa vidt jeg erindrer, ogsaa det vogende Antal af Medsættelser i de Meniges 2den Klasse, jeg tror, det var ved en anden Leilighed. Den Medsættelse i de Meniges 2den Klasse, som finder Sted for Diebliffet ved Hæren i Overensstemmelse med de gjældende Love, finder jeg inaxere paafaldende ringe end stor. Det ærede Medlem for Helsingør sluttede med at udtale, at, naar han havde staaet aldeles frit med Hensyn til at foreslaa fortværgede Straffe, vilde han ubetinget have bragt Krumslutning i Forslag istedetfor staaende Arrest. Det ærede Medlem indrømmer saaledes, at selv han ikke kan staa aldeles frit; det Samme maa jo ogsaa gjælde for Andre; men naar det ærede Medlem saa stærkt holdt paa Krumslutningsstraffen, undrer det mig, idet det ganske vist, tror jeg, for de fleste Individuer er en Straf, som maa staa som meget affrækkende, og som er af en saadan Art og Natur, at jeg aldrig kan finde det tilraadeligt at optage den i noget Straffelovforslag. Jeg betragter den fuldkommen med samme Dine, som dette blev betragtet af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Naar det ærede Medlem for Helsingør i sine Udtalelser i Betænkningen og ved denne Sags første Behandling lagde saa særlig Vægt paa Udtalelser fra rette Bekommende og mente, at der burde tillægges disse en særlig Betydning, undrer det mig, at det ærede Medlem er kommet til at staa saaledes med Hensyn til Krumslutningen. Det vil jo vist være i det ærede Medlems Grindring, at i Aaret 1870, inden man skred til den endelige Vedtagelse af Straffelovforslaget, blev der af Krigsministeriet nedsat en Kommission, som skulde afgive sin Betænkning over dette Straffelovforslag. Man overveiede nøie i Krigsministeriet, hvilke Mænd man skulde sætte ind i denne Kommission; det var Krigsministeriet om at gøre at faae Folk, som vare i Besiddelse af de Egenskaber, at man af dem kunde vente en selvstændig, upartist og

sagkyndig Bedømmelse af Straffelovforslaget. Hvorledes udtaler Kommissionen sig af 30te August 1870? Den siger til § 8, at „den finder det fuldstændig begrundet ved de til Lovforslaget knyttede Motiver og anser det stemmende med Hærens sande Interesse, at legemlige Straffe og Medsættelse i de Meniges anden Klasse ikke ere optagne blandt Straffene i Lovforslaget“, og til § 19, at det, „naar Krumslutningsstraffen og de legemlige Straffe aflaffes, vil være nødvendigt til Disciplinens Overholdelse at kunne disponere over et andet Straffemiddel, som er fortværgt og virksomt“, og den bifalder derfor Indførelsen af staaende Arrest, der ikke har det mobydelige og nedværdigende Præg som Krumslutningsstraffen, men dog sikker et tilstrækkelig. Her er en bestemt Udtalelse til Fordeel for Indførelsen af staaende Arrest, men en ligesaa bestemt Udtalelse imod Anvendelse af Krumslutningsstraffen; saa bestemt udtalte Kommissionen sig den Gang mod Krumslutningsstraffen, og det har derfor undret mig at høre, at man paa en vis Maade har beklaget, at man ikke kunde bringe denne Straf i Forslag.

Jeg tror nu at have omtalt det Vigtigste af, hvad der er udtalt i Udvalgets Betænkning og i Dag er fremkommet her i Salen, og skal nu gaa over til at omtale de enkelte Ændringsforslag med et Par Ord, for saa vidt dette ikke maa anses for allerede at være sket ved de Udtalelser, jeg har fremsført. — Det første Ændringsforslag under Nr. 1 kan jeg tiltræde. Det oprindelige Lovforslags Ord ere bleve ændrede af Rigsdagen, og Udeladelsen af de her omhandlede Ord er i fuld Overensstemmelse med et Ønske, der har været udtalt her i Folkethinget; men naar man sætter Pris paa, at disse Ord skulle gjenoptages i Forslaget, saa kan jeg ikke have Noget derimod at indvende. — Jeg tror, at jeg allerede tilstrækkelig har udtalt mig om Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3, og Ændringsforslaget under Nr. 4 er formuleret saaledes, som jeg ved Forhandlingen med Udvalget er bleven enig om; jeg skal derfor tillade mig at anbefale det. — Der er dernæst Ændringsforslaget under Nr. 5, som er stillet af et Mindretal, af et Medlem, der beklagede, at det var blevet reduceret dertil; det er ganske vist, at det, hvis jeg ikke hukker feil, var betydelig større under Forhandlingerne i Udvalget, det var nok hele Udvalget, om jeg hukker ret, medens det nu kun er eet Medlem. Jeg lægger jo selvfølgelig ikke nogen overordentlig stor Vægt paa, om den ene eller den anden Redaktion vælges, men jeg skal dog tillade mig at gøre det ærede Mindretal opmærksomt paa, at han dog vist ikke har betragtet Spørgsmaalet fra alle Sider, naar han er kommen til den Overbevisning, at hans Redaktion er bedre end Lovforslagets. Det Udtryk „Kvarteromaadet“ er altid Noget, der maaske er lidt vanskeligt at definere,